

TAM TAM

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V ZAHRANIČÍ

DUBEN 1994

21. ROČNÍK (1993/94)

ČÍSLO 3 (120)

MLUVÍ BADEN-POWELL
KUCHAŘSKÝ DEN
POKLAD ZEMĚ ČESKÉ
PRO SPOLEK ŠÍLENCŮ
POMLÁZKY DO AFRIKY
KE SVÁTKU MATEK
DEŇ MATIEK
PANE NÁŠ
THE DAILY QUATSCH
RAZÍTKA VYPRAVUJÍ
DRAČÍ DECH
PULEC, SLIMÁK, TASEMNICE
O.K.O.: ČARODĚJNICE
PROSBA LESA
SVATOJIŘSKÉ ÚVAHY
NOVÝ UZEL BOA
KOUZELNICTVÍ
KUTÍME
ŠVÝCARSKÁ HRA
Z PORADNÍ SKÁLY
RANNÍ PĚVCI
PÍSNÍČKA
POZDRAVOVNA

Mluví Baden-Powell:

Starí rytíři byli velmi zbožní. Chodili vždycky pečlivě na služby boží, zvláště nežli šli do bitvy, nebo podnikali něco vážného nebo nesnadného. Pokládali za správné býti vždy připraveni na smrt. Mimo uctívání Boha v chrámě, rytíři vždy viděli Jeho dílo ve věcech, které tu stvořil, jako jsou zvířata, rostlinky a celá příroda.

A tak je tomu i dnes, u mírových skautů. At jdou kamkoli, milují lesy, hory a prerie a rádi pozorují a poznávají zblízka zvířata, která je obývají a divy květin a rostlin.

Žádný člověk nestojí za mnoho, nevěří-li v Boha a neposlouchá-li Jeho zákony. Tak každý skaut by měl mít nějaké náboženství.

Náboženství se zdá být docela jednoduchou věcí:

Neprve: Miluj Boha a služ Mu! - Pak: Miluj svého bližního a služ mu!

Když splníš svou povinnost vůči Bohu, buď Mu stále vděčný.

Kdykoli se těšíš z nějaké zábavy nebo z dobré hry, nebo máš úspěch v nějakém díle, děkuj Mu za to, třeba jen jedním nebo dvěma slovy, asi tak, jako říkáš své díky při jídle. A také je dobré požehnaní pro jiné lidi. Na příklad, když vidíš, jak odjíždí vlak, modli se, aby Bůh požehnal všem, kteří jsou ve vlaku.

Když plníš svou povinnost k lidem, rád pomáhej a buď šlechetný a také buď vždycky vděčný za každou laskavost, kterou ti někdo prokáže a snaž se ukázat svou vděčnost. Tu znovu si vzpomeň, že dárek, který jsi dostal, není tvůj, dokud zaň nepoděkuješ dárci.

Dokud žiješ svůj život na této zemi, snaž se vykonat něco dobrého, co by zůstalo po tobě.

Jeden spisovatel říká: "Často myslím, že když zapadne slunce, svět je oddělen od nebe velkou pokrývkou, ale hvězdy že jsou malými otvory, které v této pokrývce udělali lidé, kteří vykonali dobré skutky na tomto světě. Hvězdy nejsou stejně velké. Některé jsou velké, jiné malé, tak jako někteří lidé vykonali veliké věci, jiní malé, ale udělali svůj otvor v pokrývce, když činili dobro, dříve než přišli do nebe."

Snaž se udělat dobrým dílem svůj otvor v pokrývce, dokud jsi na zemi.

Světová firma
HABICHTFORM
vydala pro své
zákazníky malé
odznak v ně-
kolíka barvách.
Prodává Jestřáb.

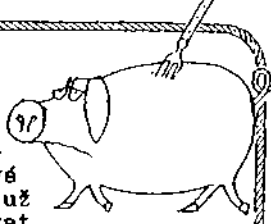
Být dobrým, to něco znamená,
ale daleko lepší je konat dob-
ro.

Z knihy "Scouting for boys"

/Převzato z ODR/

KDO NEČETL TAMTAM - NEŽIL!

KUCHAŘSKÝ DEN

Dostali jsme zajímavou zprávu o průběhu letošního KUCHAŘSKÉHO DNE v 1. oddílu litoměřických Kondorů. Na rozdíl od loňska měl letošní DEN stanovené téma: guláš. Proto letošní skautské vaření dostalo pracovní název Víkend ve znamení guláše.

STO PODOB

Umět uvařit dobrý guláš je základem kuchařského umění. Guláš má snad sto podob. Lze ho připravit snad ze všeho. Z masa hovězího, vepřového, telecího, sojového, ze zvěřiny, drůbeže, ryb, uzenin a já nevím, z čeho ještě. Také výběr příloh je pestrý: od krajíce chleba až ke hranolkám s oblohou. To všechno zjistili naši kluci, když listovali v kuchařských receptech. Pak nekoupili suroviny a pustili se do precného vaření.

POHÁDKOVÁ SMĚS

V sobotu dopoledne vyrážím s Plecháčem na "průzkum terénu". Oštěpa jsme zastihli již skoro ve finále. Polévku už měl hotovou. Guláš voněl. Zbývalo připravit a uvařit noky z bramborového těsta. Překvapení: v troubě se už začínal do zlatova barvit Oštěpův jablečný závin. Tom s Pilotem viděli v televizi přípravu čočkové polévky a tak so do ní pustili. Guláš ze sojového masa vylepšili uzeninou a doplnili těstovinami. Jako přeckrm se na talířcích moc pěkně vyjímaly červené papriky naplněné "pohádkovou směsí", jak hlásal jídelníček. Bylo velké štěstí, že Tom našel na poliče jenom asi deset druhů koření. Kdo ví, jak by to bylo dopadlo...

HRANOLKY A BUCHTY

Také Delfín měl už skoro hotovo. Kraloval v kuchyni úplně sám a pochvaloval si, že ho nikdo v jeho uměleckém výkonu

neruší. Hrnc s hovězím gulášem si na plotně spokojeně odfukoval. Pörková polévka se už mohla servírovat.

Zbývalo ještě dovařit brambory a připravit do ledničky zmrazilové poháry. Rváč se rozhodl pro bramborovou polévku. Za přílohu ke guláši zvolil své tak oblíbené hranolky. Podle vyjádření maminky by je mohl mít snad pětkrát týdně. Rváč měl v míse ještě zaděláno na buchty. Budou prý s jahodovou zavařeninou.

SNÍDANĚ DO POSTELE

Také u Pulgrétů a Šmidtů se vařilo o stošest. V obou rodinách se navíc zepojili i mladší bráškové - vlčata. Měli za úkol pomáhat svým starším bráčkům ze všech sil. Také další vlče - Hlásivka - vzalo uložené posláni velmi vážně. Hoch své rodiče překvapil již ráno. Vlastnoručně připravenou snídaní doručenou až do postele.

SLOVA CHVÁLY

Jsem velmi rád, že kluci k tomuto skautskému úkolu přistoupili zodpovědně. KUCHAŘSKÝ DEN rozhodně není samoučelný. Vždyť umět se postarat o sebe, o své blízké nebo kamerády, umět jim něco dobrého a hlavně "požitavelného" uvařit. To je přece velká věc! Však to také maminky náležitě ocenily.

SAM /Litoměřice/

Osvědčený KUCHAŘSKÝ DEN můžete zavést i ve svém oddílu. Třeba zrovna v sobotu 23. dubna. Co vařit? Přirozeně "Dračí dech", jehož recept zvěřejňujeme v tomto vydání.

Jak vzel Pilčička POKLAD ZEMĚ ČESKÉ

Ve Slatině, kde jsme tébořili, bylo ještě zemědělské družstvo jako ze socialismu. Těžké traktory, za kterými se to chemikáliemi jen prášilo, udusávaly rok co rok družstevní pole.

Na kraji té vesnice žil a měl své poličko se svou Marjánou chelupník Kopřiva. Toho jediného do družstva nezálkali. Měl fištrón a byl filuta.

Pilčička z šestky Havranů - říkali mu tak, protože pořád něco vyřezával - měl dnes poštovní službu. Donesl na poštu táborové dopisy a vrátil se s pseničky klukům od maminek. Nesl i tři balíčky. "Jož, až je Píďa s Odolem rozbalí, to bude hostina! Jen Šnek si všecno poschovává pod lážko a bude mu potom špatně", říkal si v duchu a vykročil rázněji, neboť se již těšil na táborový hodokvas.

Když Pilčička dorazil ke kostelu, uviděl na kraji silnice strejdu Kopřivu. Seděl tam na petníku a odpočíval. U nohou mu stál trakař přikrytý nějakou přesterou celtou.

"Dobry lov! Copak to vezete, strejdo?", optal se zvědavý Pilčička. Od lonského tábora totiž všichni nazývali pana Kopřivu strejdou. Byl tomu rád.

"Dobry lov! Dobry, dobry!", odvětil Kopřiva, který už byl s pozdravem vlčet obeznámen. "Co to vezu?" Spiklenecky mrkl na Pilčičku a s prstem před ústy zašeptal: "Tobě to svěřím, ale nikomu ani muk! Holenku, vezu něco moc vzácného: poklad země české. Ale jak povídám, nikomu ani slovo!" Strejda Kopřiva se při tom

nějak lišácky usmíval pod fousy.

"Poklad! Páni! To vám, strejdo, opravdu svěřili?", zajíkl se Pilčička úžasem.

"Svěřili, ale je to velké tajemství. Zavazuji tě mlčením!", odtušil strejda Kopřiva.

"Budu mlčet jako hrob, strejdo! Slibuji". Pilčičkovy tváře jenom hořely. Takové tajemství!!!

"A je ten poklad těžký?", pozzeptal se posléze.

"Bodejť ne. Vždyť víš, že odpočívám".

"Tak jestli chcete, tak já vám s pokladem pomůžu", vypravil ze sebe zcela vzrušený Pilčička.

"To bys byl moc hodný", dal se slyšet Kopřiva a řekl: "Ukaž, přinesu tvé balíčky".

Pilčička měl sílu. Chopil se trakaře a jel a jel. Až mu pot na čele vyrazil. Ale nepovolil. To by tak

hrálo! Dovezl poklad až ke Kopřivovic chalupě. Uf! Tak velký dobrý skutek na táboře ještě nikdo neudělal. A kromě toho šlo o poklad země české!

"Jsi pešák, skautíku. Bravó! Řádně jsi se zapotil, víd?" Pojď, naleju ti pravou malinovku", nabídl se Kopřiva.

"Já bych, strejdo, raději viděl ten..."

"Copak?"

"No ten poklad", řeklo vlče.

"Jo, poklad?" Kopřiva se shýbl a rozvázal celtu.

"Ale to je přece hnůj, strejdo!" zalapal Pilčička po dechu.

"Správně. Moc správně, můj..."

PRO SPOLEK ŠÍLENCŮ

Vážení bratři a sestry, od vládek po oláskauty ba přímo praskauty, vy všichni, co patříte k těm pod skautskou lilii, ať velcí či malí, tlustí či tenčí, dlouhovlasí a krátkozrací, krátkovlasí a dlouhozrací, šikovní i nešikovní, idealisté, realisté, pesimisté i optimisté, vy uvnitř ve svých vígvamech i venku v přírodě, vítějte v novém roce. Zapomeneť v něm na všechny Parkinsonovy a Murphyho a jiné zákony typu: "Dobrý začátek - špatný konec. Špatný začátek - ještě horší konec" atd., atd. Vytvořte si vlastní zákony. Jaký ten rok bude, jak začne i skončí, to leží v našich rukách. A protože naše hnutí, které je částí veřejnosti vnímáno jako spolek šílenců /protože se nepokouší rozkrádat republiku, ale naopak jí pomoci tím, že ukáže těm nejmladším z nás, že jsou na světě důležitější hodnoty než peníze/, to ani letos nebude mít lehké. Přejme si navzájem pevné nervy i zdraví, výdrž i vzájemnou toleranci, štěstí a hodně eldnu v naší skautské práci.

IDA /Starý Plzenec/

Toto provolání mělo vyjít v minulém TAMTAMU, avšak doškokbrtalo do redakce příliš pozdě. Kvůli kráse myšlenek zveřejňujeme nyní.

POKLAD ZEMĚ ČESKÉ

chlapče. Je to opravdu hnůj. Ale kvůli těm všem chemikáliím, co družstvo sype na pole, ale také proto, že ho je tak málo v té naší zemi, říkáme hnoji POKLAD ZEMĚ ČESKÉ".

Pilčička si setřel z čela pot a usmíval se.

"A teď pojď už na tu malinovku", vybídl strejda Kopřiva a poplácal Pilčičku po zcela zpacených zádech.

AKELA /Potštejn/

Máma s Rolfem čekají POMLÁZKY DO AFRIKY

Velikonoce jsou za námi. Co si počít s proutěnými pomlázkami otrískanými o dívčí zedečky? Zase je spělit a za rok uplésti nové? Kdepak!

Máma - účastnice 33. světové konference WOSM - nás upozornila, že v Bangkoku se hovořilo mj. i o zajímavém návrhu ghan-ských skautek. Černošské dívky žádají o zaslání letos již nepotřebných pomlázek z celého světa. Skautky z nich pak uple- tou zajímavé rukodělné práce. Z výtěžku prodeje těchto výrobků ghanské děvčata nakoupí vhodnou látku a ušijí si slušivé kroje, ve kterých přijedou na Jamboree v Holandsku.

Velikonoční pomlázky proto nezahazujte a věnujte je pro dobrý účel. Čtenáři ze Západu je mohou zaslát obětavě Mámě /Věra Eliášová, Wahlackenstr. 16, CH-3052 Zollikofen/.

Adresa k poslání v ČR: Jiří Večeřa, Čechova 633, 580 01 Havlíčkův Brod. Rolf byl totiž vybrán Šušábovou nadací ke studijní cestě do Toga a uvolil se pomlázky zaslát velbloudí poštou - nebo co prý tam mají - do sousední Ghany. Děkujeme.

Ke Svátku matek

Maminky, které se o naše skautky a skauty (a konečně i o nás) tak obětavě starají, mají 8. května svůj svátek. Říká se mu Svátek matek a oslavuje se každý rok vždy druhou nedělí v květnu.

Prvé zmínky o tomto svátečním dni najdete v r. 1644 v Anglii: děti, které žily mimo domov, se v určitý den sjížděly domů a přivážely maminkám dárky. Tato ušlechtilá myšlenka (připomenout a odměnit důležitou roli matky v životě rodiny) se pomalu šířila světem. Maminky se oslavují od roku 1914 v USA, od roku 1919 ve Skandinávii, od roku 1922 v Německu. Zakladatel světového skautingu, lord Baden-Powell, vyzval ve stejném roce skauty k důstojným oslavám Svátku matek. Ve svém článku tehdy vzpomněl na svou 90letou maminku, která pohlížela na vlčata jako na svá vlastní vnoučata.

A tak nezapomeň: 8. května dej své hodné mamince kytičku a poděkuj jí za všechno, co pro Tebe udělala!

OLD KIWI, Švýcarsko

Trochu jsme se nad tímto článkem našeho švýcarského dopisovatele zamysleli

a položili si otázku: jak vlastně my teď, po letech slavení MDŽ podle sovětského vzoru, ožívujeme tenhle svátek? Přiznejme si, že moc ne. Ale přece jen - nějaký dárek se vždy pro maminku najde. A nemusí to být zrovna kytička, jak nám teď poradí vůdkyně světlušek z Horní Břízy, sestra Čotka:

"Ke Svátku matek můžete vyrobit přívěšek na krk. To si uplácáte placičku z hlíny a na ní si namodelujete kapesným nožikem různé tvary. Uprostřed placičky uděláte díru na provlečení řemínku. Pak vše vypálíme v peci. Už jsme to vyráběly na vánoce a přívěšek se maminkám moc líbil."

Věci z hlíny se ale mohou vytvářet i na táboře...

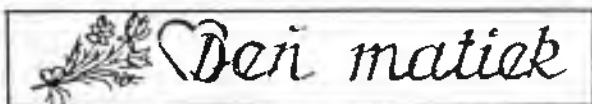
"Ano, letos tam budeme určitě dělat z hlíny různé menší věci. Světlušky máme ještě dost malé, takže pro ně je to spíš objevování materiálů. Vlčata tvoří nejraději strašidla všech tvarů - jedno hroznější než druhé. Na táboře budou menší potíže s uklízením - v klubovně je to horší."

Takže přejeme vše nejlepší ke Svátku matek ... a zkuste si někdy v oddíle práci s hlínou (ovšem pod vedením odborníka).

IDA

Za ilustraci ke článku Ida vhodně použila vyobrazení odznaku "Skautská maminka" z produkce koncernu O.K.O. Tento vhodný dárek pro maminku můžete objednat u Old Kiwiho a u Pilulky.

Z časopisu *Novomestský skaut* jsme převzali článek o oslavách Svátku matek na Slovensku /zkráceno/:

Je sobota, den před Svátkem matek. Končí vyučování a naše družina se schází na domluveném místě. Po kratším putování, které jsme si krátili různými hrami, jsme došli na místo. Ne rozkvetlou louku. Trháme polní květiny. Ne však ze stejného místa, takže každý z nás už má alespoň šest různých druhů. Stačí to, ale Vyr se

P A N Ě N Á Š ,

poskytni svoji přízeň všem skautům a skautkám v zemích celého světa, aby mohli šířit a konat dobro a vyvarovat se všeho, co je zlé v řečích a skutcích.

Dopřej jim, aby plnili své denní úkoly s veselou myslí, aby konali dobro, kdekoliv budou mít možnost a požehnej jejich věrnému bratrství.

Promiň jim jejich chyby v plnění skautského slibu a zákona a dej jim sílu, aby dokázali vzdorovat všemu pokušení.

Posil jejich víru, aby v čase zla se dokázali obrátit k Tobě se srdci naplněnými důvěrou, ke světu pak s odvahou v tvářích.

Posil je, aby Tě dokázali následovat a požehnej jim, aby tak dokázali konat po celý život.

Amen.

/Přetištěno ze Sborníku ze setkání účastníků Jamboree de la Pair v Hradci Králové 1993/

Den matek

stále zvědavě rozhlíží. Jeho maminka má totiž moc ráda pomněnky. Běžíme k potoku, kde by měly být. Byly! Spokojeně se vracíme.

V klubovně nás již očekává oddílový vůdce. Dáváme natrhané květiny do váz s vodou a nasloucháme jeho slovům:

"Bretři, Svátek matek vznikl v roce 1913 v USA, kdy Anně Jarvisové zemřela milovaná matka. Obrátila se tehdy s výzvou k dobročinným organizacím, aby věnovaly jeden den roku oslavě matky. Její žádost byla vyslyšena. U nás zavedl Svátek matek spolek Československé ochrany matek a dětí v roce 1923. Proto půjdeme i my našim maminkám zítra poblahopřát", dokončil vůdce svůj proslov.

V nečeli dopoledne se opět setkáváme. Vážemé malé kytičky polních květů. Stuha je zakončena skautskou lilíí. Nemalovali jsme jí na tvrdší papír, vystříhli a nalepili.

Každá družina samostatně odchází. Jsme před bytem, kde pobývá Zdeno. Zazvoní a jeho maminka nám přichází otevřít. Zdeno k ní praví: "Možá milé mamičko, tu je možá kytička. Z lásky ti ju podávám, lebo rád ťa velmi mám".

My stojíme za ním a tiše zpíváme lidovou píseň "Lásko, Bože, Lásko". Pak rádce přistupuje k mamince a děkuje jí, že dovoluje svému synovi navštěvovat skauting. Matka je dojatá, děkuje a my odcházíme k Ferkově mamince. Pak k dalším. Po rozdání všech kytiček se rozcházíme. Do klubovny už nejdeme. Pospícháme domů k obědu, po kterém semí umyjeme a uklidíme nádobí. Aby maminka měla alespoň DNES pohodu.

Tak co, milé sestry a bratři skauti, zavedete podobný zvyk i ve své družině a oddíle? Zkuste to. Maminky si to dozejistě zaslouží. A ještě jedna poznámka: jestliže některý člen vaší družiny již maminku nemá, navštivte její hrob a zapalte alespoň jednu svíčku. I ta maminka, která už není, musí být stále milována.

THE DAILY QUATSCH

COPYRIGHT BY DIVINE AND LOVELY OLD KIWI

Od 2. do 5. června pořádá Hlavní kapitánství vodních skautů na Orliku velké mezinárodní setkání vodních i námořních skautů NAVI-GAMUS 94. Patronát převzal kníže Schwarzenberk. ● Pro účastníky 6. světového Jamboree míru /1947/ připravují oldskauti 1. - 11. června zájezd do Francie, Belgie a Holandska. Cílem cesty je znovu navštívit místo

Kaufe Ihre ausgedienten
Weihnachtsbäume. Tannen
bevorzugt. Hole ab und zahle
gut! André Gloor/GLD, Tel
7031.

Old Kiwiho spolupracovníci nemají zrovna lehký život, neboť pod jejich jmény vycházejí v žurnálu curyšské banky Leu ty nejroz-todivnější inzeráty. Zajímavé je, že telefony se pak netrhnou.

šetří a nezašle vše v jednom dopisu?. Pak se páprda pohroužil do čtení Rolfova psaní. "Protože skaut je hospodárny", uvedl havlíčkobrodský psavec mj., "rozdělil jsem svou zásilku do dvou dopisů, protože tak mám levnější poštovné, než kdybych to všechno nacpal do obálky jedné!" Opelichový stařec nad redakčním stolem upadl do malebných rozpaků a jal se hbitě studovat loupežnické sazby České pošty. Pak vyvalil bulvy podruhé: na dopis do 200 g se blemcá 60 Kč, kdežto zá-silka do 100 g přijde na 26 Kč. Za obě zásilky tedy Rolf zapletil 52 Kč a 12 korun mu zbylo na pivo.

Příklad hodný následování! Jenže jak to dopadne, až se vynalézavý Rolf rozhodne zaslat redakci nějakou knížku?! ● Bobr sděluje, že středisko Vatra ve Štítné pořádá 14. května 4. ročník "Junácké Štítné". Kontaktní adresa pro zájemce o tento sraz skautských družin se závodem: Ing. Pavel Šurán, Jestřebí 81,

THE DAILY QUATSCH

763 33 Štítná nad Vláří. ● Ze záplavy vánočenek a novoročenek jsme opět vybrali tu nejhezčí. Za táboorské oldskauty ji umně zhotovila Hanka Jančíková. ● České nakladatelství Leprez vydalo knížku Milana Svobody "Hledání zavsté stezky". Obsahem díla jsou stručné dějiny čs. skautingu do roku 1970. ● Ida sděluje jedinému obdivovateli svých receptů z České Skall-ce, že v předprázdninovém časopisu Skauting vyjde její článek "Vaříme světluškám a vlčatům na táboře". ● Přespráší světové Jamboore se bude konat 1999 v Chile. ● V časopisu Trepmp jsme se dočetli, že "totem je telegrafní sloup s vydlabanými čumáky". ● Robin z Protivína vyrobil pro Old Kiwiho přenosdhernou placku na téma "In pivo veritas!" ● Právě vyšlo číslo nového čtvrtletníku slovenských skautských sběratelů Hobby zoravodej. Roční předplatné činí 60 Sk. Objednávky: Jiří Průžek, Bečkovská 29, 911 01 Trenčín. ● Skauti z 55. plzeňského oddílu Bílá střela tábořili v Bavorsku. Piší mj., že "v Německu jsme se přesvědčili, že se o pozornosti výchově mládeže jenom neřevní, jako u nás. Péče o organizované skupiny mladých je natrná na každém kroku. Němci si totiž na rozdíl od našich zákonodárců moc dobře uvědomují, že z dětí, které jsou ve skupinách pod dozorem dospělých vedeny ke kázni, vzrjemné učtě, toleranci a lásce k přírodě, zcela jistě nevyrostou narkomani, zlodějíčkové a násilníci. Přeci vůdci tam neztěžují žádní byrokraté, jako u nás doma". ● "Federální skaut" Bobr sbírá kovové skautské odznaky, známky a jiné skautský materiál. Jako lahůdku nabízí kovovou plaketu "20 let Junéka Štítná" z roku 1988. Adresa: Ing. Vladimír Janečka, 914 42 Horné Srnie 155, Slovensko. ● U příležitosti 33. světové konference WOSM v Thajsku byla ražena mince v hodnotě 100 bethů. ● Rumunský skautský svaz čítá zatím pouze přes pět tisíc hochů a dívek. ● Pražské nakladatelství Albatros vydává 256stránkové dílo M. Zeleného "Indiánské encyklopedie". Kniha obsahuje 600 hesel a stojí 327 Kč. ● Národní knihovna v Praze nás požádala o pravidelné zaslání TAMTAMU. Návštěvníci hlavního města proto již nemusí riskovat, že budou ve středu města přepačeni či zavražděni lupiči, nýbrž se zcela životubezpečně mohou ponořit v Klementinu č. 109 do klidné četby našeho světového časopisu. ● Pepča s Bobrem nám pravidelně zasílají "zprávy spoza hranice". Vybíráme: 23. až 24.4. proběhne VI. sněm Slovenského skautingu. Jednání prý bude "ostré". Letos se uskuteční oslavy 75. výročí Slovenského skautingu. Snad bude i zvláštní razítko a možná i skautské poštovní známka. Ne srpen se na Banskštiavnicku připravuje 1. Slovenské Jamboore. O událostech budeme blíže informovat. ● 9. dubna se v Plzni bude konat velké hra pro skauty i neskauty "Výprava do Štínadel". Při této příležitosti nebudou chybět ani Vontové. O Rychlých šípech nemluvě. Na vítěze čekají krásné ceny a beseda, na kterou je pozván kreslív Rychlých šípů Marko Čermák, dále Foglarův spolupracovník Dr. K. Bureš a další zajímaví lidé. Hru připravuje - ve spolupráci s ostatními plzeňskými středisky - oddíl Žlutá střela a Žlutý kvítek. ● TAMTAM máme jazikovou úpravu. ●

RAZÍTKA VYPRAVUJÍ

PEP Z PRAHY JE ČLEMEM HISTORICKÉ KOMISE. A UŽ TU MÁME JEHO PRVNÍ PRACNÉ BĀDĀNÍ:

Prvním úředně povoleným skautským spolkem v českých zemích překvapivě nebyl Svojsíkův "Junák-český skaut", který byl ustaven 15. června 1914. Již mnohem dříve - 5. listopadu 1912 - jím byl povolený spolek "Kroužek skautů v Třebechovicích". Zatím co zakladateli skautských oddílů byli obvykle středoškolszí profesoři, dal třebechovickému skautingu vzniknout 32letý mlynář František Barvíř, samouk a humanista. Impulzem k založení tohoto skautského kroužku byla Hofmeisterova "Americká kolonie v Rožmitále". Lépe řečeno její věstník s podtitulem "Skauti" ze září 1911. Barvíř navázal se Svojsíkem styk až v únoru 1913. Svojsík o tom v roce 1937

píše: "Třebechovice jsou z prvních, kteří mimo Prahu začínali. A to zcela sponténně. Nebylo to po mé přednášce nebo po mém zakročení. Vždy rád vzpomínám, jak můj bratr Alois, když tam měl cestopisnou přednášku, z ochoty přihlížejících hochů usoudil, že by mohli být snad skauty, což oni na dotaz také potvrdili. Teprve potom jsem vešel s nimi a jejich vůdcem ve styk", končí A.B. Svojsík své psaní.

Není znémo, proč byl vstup Třebechovických do spolku "Junák-český skaut" odkládán až do dubna 1917. Snad se tak stalo pro značnou aktivitu kroužku, který se během první světové války nejen nerozpadl, nýbrž pořádal i pravidelné letní tábory. Zcela výjimečný je rozsah zachované písemné dokumentace. O všech schůzkách a vycházkách existuje zápis v "Knize protokolů". Pečlivě byla vedena kronika i fotoalbum. Dokonce se i zachoval v roce 1917 společně pořízený fotoaparát!

BUDIKOVÝ TOTEM

Tak pojmenoval Šnek v táboře Zelené údolí dřevěný sloupek vedle svého stanu. Pod stříškou byl umístěn táborový časoměr, teploměr a schránka táborové pošty.

Zakladatel kroužku a pozdější sborový vůdce F. Barvíř byl v roce 1921 mezi prvními nositeli Světiky díky Náčelnictva. Písemné zdůvodnění: "Pekař a vůdce skautů v Třebechovicích, který již v roce 1912 v malém městečku v zápalu počal uskutečňovat skautskou ideu a svému šlechtnému odhodlání zůstal věren do dnes". Tolik tedy k historii reprodukováných razítek.

V září 1992 oslavilo třebechovické středisko oblastním sjezdem 80 let místního skautingu. Byla to velká sláva.

LOGAN /Praha/

PEP /Praha/

PRO OTRLÉ DRAČÍ DECH NÁTURY:

Svátek našeho patrona svatého Jiří se blíží úděsným tempem. Letos nejenže pošleme svým skautským přátelům pohlednici s oblíbeným drakobíjcem. Tentokrát se rozšoupneme i trochu jinak - výrobou pochoutky zvané mezi zasvěcenci DRÁČÍ DECH.

Než se pustíme do pipláni pochutiny musíme zašátřit ve spíži a vytáhnout sklenici tajemné substance zvané DRÁČÍ BAHNO. Ono to snad vyložené bahno ani není. Třebs by se našlo i pár prostěšků, kteří by zmíněnou rafinovanost nazvali pouhou omáčkou. Takže se sjednotíme na DRÁČÍ BAHNOMÁČCE. Na názvu ostatně příliš nezáleží. Důležité je však vědět, že tato drakovina je vhodná pouze pro otrlé nátury. Ti, kteří po jejím požití nechtějí chrlit oheň, musí při přípravě vynechat všechny pálivé přísady. Přesto se doporučuje veřit pouze v dosahu několika hasicích přístrojů. V jejich výběru vhodně poradí Cvalík z néchoďské Kramolny.

DRÁČÍ BAHNOMÁČKA: Uchopíme 3/4 kg rajčat, půl kila cibule a 1/4 kg jablek. Vše oloupáme, spaříme a nakrájíme na kostičky. Přidáme 10 deka cukru, dvoudecového frtana octu, lžičku soli a dvounásobek papriky sladké. Na špičku nože šmrncneme skořici, vrhneme hřebíček a nové koření. Hlavně tam však narveme 3-4 feferonky. Vaříme půl hodiny. Tváříme se nenápadně a horké to cpeme do sklenic.

DRÁČÍ DECH: Vybaveni bahnomáčkou se směle pustíme do kuchtění hlavního pošušňaníčka. Opatříme si tři třetiny kilouše libové vepřové krkovicce nebo vykostěného prasáckého ramínka. Samozřejmě to opět nazužláme na kostky, přičemž si už pomalu připadáme jako dlaždiči. Všechno samé kostky! Naštěstí kostky ještě nejsou vrženy, čímž se vyžíváme dál. Na pánev do mírně zahřátého oleje vkydne me čtyři většii, nadrobno nakrájené cibule /obašli jsme se bez kostek/ a jednu kostku /už to zase tady je/ Masoxu. A teď pozor! Přidáme lžici omáčky Rajka. Ježto je tato východní exotika našim čtenářům ze Západu zcela neznámé, doporučujeme v nejbližším zvířetnictví zakoupit zmíněného brkoleta /Paradisea spoda/ a malebně ho uomáčkovat. Posléze přidáme lžici sledké papriky a za stálého míchání podusíme 1-2 minuty. Pak do pánve vpravíme již nakrájené maso /ty kostky/ a osolíme. Odhodlaně zamícháme a necháme vydušit na štávu. Přicvrnkeme vodu a deci bílého vína. A pak už zase vražednický dusíme, až maso změkne. Posypeme dvěma lžicemi mouky. Za stálého míchání přidáme skleničku dračí bahnomáčky. Prohřejeme a zalijeme decilitrem smetany nebo šlehačky.

Z IDINY KUCHYNĚ

Krmi podáváme s hranolky. V chudších rodinách stejně poslouží černé kůrky chleba opečené na másle. Snobové zapíjejí vychlazeným bílým vínem. Středně majetní činovníci se spokojí dokonce i se slovenským pivem. Při tom vnitřním ohni stejně nikdo nepozná, co pije. A to slovenské pivo přijde levněji.

Sněhová vločka to nemá lehké:

PULEC, SLIMÁK, TASEMNIC

Členové havlíčkobrodské družiny Poštolek dostali v zimě následující úkol: "Nemaluj, jak si představuješ sněhovou vločku pod mikroskopem".

Každý skautík kreslil svým osobním stylem a vločku si představil dle svého. Svědčí o tom i vůdcovo závěrečné hodnocení:

Čudle vidí vločku jako pulce, který marně hledá čistou vodu v řece Sézavě těsně za Pleasem a neví, kterým směrem se vydat.

Bubis ve vločce objevuje pohled na strom zeshora z pozice pilota, který se musel katapultovat po sestřelení svého letadla neposedným turistou.

Smíšek vločku vnímá jako zakrslého slimáka v posledním tažení po rozřiznutí zlým výrostkem na tři části.

Dejmák ve vločce spatřuje nabobtnalou tasemnicí umírající hladem v prázdném žaludku protestujícího proti bezpráví ve státě Mozambik, který drží už třetí týden hladovku na Václavském náměstí.

Ostatně: **JAK VIDÍŠ SNĚHOVOU VLOČKU TY ?**

V poslední dubnové noci se opět bude bujně oslavovat tzv. pálení čarodějnic. Je zajímavé, že tento původně staroger- mánský svátek se zachoval ve mnoha českých oblastech dodnes. Zase vzplanou vysoké ohně, vzduchem budou poletovat zapálené košťata, každý se náležitě vyřádí. Treba v těch nejzotodivnějších "čarodějnických"

maskách a převlecích. Můžete si ostatně nalistovat ve 117. čísle TÁM TAMU Idin článek Skautské čarodějnice, ve kterém autorka uvádí, jak svým zevnějškem vyděsila policajty a jak se omladina při "pálení čarodějnic" povyrazilila při různých hrách.

Jelikož tomuto pěknému obyčeji propadává stále více skautských oddílů, rozhodl se koncern O.K.O. vydat originální odznak **OSLAVY SKAUTSKÝCH ČARODĚJNIC**. Prodává Old Kiwi a Pilulka /Miluše Hevlová, 1. máje 174, 547 01 Náchod/.

Ve výrobě je nový odznak **SKAUTSKÉ TÁBORY 1994**. Můžete předběžně objednat již nyní /není jich moc/.

"Šnečku, šnečku, vystrč růžky, dokavad mám v ruce nůžky!"

(Veselá častuška z pionýrského tábora)

PROSBA LESA

Brat mój !

Ja som teplota Tvojho ohnišťa
za mrazivých zimných noci,
prijemný chládok v leťnom
sínku.

Ja som stena Tvojej chaty,
doska na Tvojom stole,
posiel, na ktorej spíš,
drevo, z ktorého staviaš lode.

Ja som porisko Tvojej sekery,
vráta Tvojej ohrady,
drevo Tvojej kolisky i rakvy.

Ja som chlieb dobroty
i kvet krásy.

Čuj prosbu moju :

NENIČ MA !

Když nastane jaro, naplní se lesy a louky zpěvem ptactva. Naučte se rozeznávat jejich zpěv a krása života v přírodě se vám zdvojnásobí. Ptáci nezačnou svůj zpěv stejně. Naučte se poznávat a pokuste se podle toho určit čas - možná že se vám to bude hodit na noční hlídce a zpřijemníte si chvíle samoty.

SLAVÍK si bere na starost předchry : trilkováním odzvoní PŮLNOC, jako zpěvák, který zpívá přírodě nokturno.

Mezi ranními ptáky je PĚNKAVA nejčasnější : prozpěvuje krásné arie mezi JEDNOU a DRUHOU hodinou ranní.

Následující půlhodina patří PĚNICI s černou hlavou. Brzy však přestává a v několika jásavých notách, které Italové nazývají "lam-pa di gola", se odmlčí.

Od PŮL TŘETÍ do TŘETÍ hodiny upomíná KŘEPELKA své staré dlužníky, jako by byla najata netrpělivými věřiteli : "Pět peněz ...!" - francouzsky "Paye tes dettes !"

Pak patří PŮLHODINA PŘED ČTVRTOU ČERVENCE s červeným bříškem. Snad je méně poetická než její sestra pěnice s černou hlavou, zpívá však krátké jasné trilky velmi příjemným hlasem.

Ani KOS nezahálí. Začíná svůj koncert o PŮL ČTVRTÉ. Každý rozpozná sílu a zvučnost jeho hlasu, opravdu výjimečného mezi malými zpěváky. Poznáme ho podle jedinečného nadání naučit se, zapamatovat si a opakovat nějaký motiv.

Mezi ČTVRTOU a PŮL PÁTOU se ozývají ostré, pronikavé a vyzývavé tóny rozčilující se SÝKORKY s černou hlavou.

VRABEC, který hraje mezi ptáky úlohu předměstského uličníka, se vzbouzí, až když se dobře vyspal, začíná čírikat až o PÁTÉ hodině. Po ŠESTÉ již budíček ptáků neukazuje, lépe řečeno, zvoní celý den. Dirigenta orchestru už nikdo nerespektuje, každý zpívá na vlastní píseň a kdy se mu zachce.

Napište nám, budete-li mít chuť, co jste sami zjistili !

Převzato ze ŠÍPU

SLAVÍK

PĚNICE

ČERVENKA

SÝKORKA

PĚNKAVA

KŘEPELKA

KOS

VRABEC

K o u z e l n í c t v í

Čtení zalepených dopisů

PŘEDVEDENÍ : Kouzelník rozdá čtyřem nebo pěti divákům obálky a k tomu kus čistého papíru. Vyzve je, aby napsali na papír krátkou větu, papír vložili do obálky a zalepili ji. Potom převezme obálky a položí je před sebe na stůl. Vezme první obálku, přiloží ji k čelu a po krátkém soustředění přečte její obsah. Dejme tomu, že v první obálce je napsáno : "Dnes je hezky." Kouzelník se pro kontrolu zeptá, zda někdo z diváků tuto větu skutečně napsal. Když se příslušný divák přihlásí a potvrdí správnost textu, otevře kouzelník obálku. Lístek zkontroluje a může obálku odložit. Pak vezme druhou zalepenou obálku, přiloží ji zas k čelu a čte pomalu text druhého lístku. Tak přečte kouzelník postupně texty ve všech zalepených obálkách.

VYSVĚTLENÍ : Kouzelník pracuje s tajným pomocníkem, s nímž předem domluví přesný text první věty. Dejme tomu, že smluvená věta zní : "Dnes je hezky." Je dobře, je-li kouzelník mimo místnost, když diváci píšou své věty. Každý z přihlášených diváků tedy napíše na lístek nějakou větu a lístek zalepí do obálky. Tu si nechá zatím u sebe. Když se kouzelník vrátí a přebírá obálky od diváků, postupuje tak, že pomocníkovu obálku uloží zcela vespod. Podstata tohoto triku spočívá v tom, že kouzelník vezme první obálku, která leží zcela nahoře na hromádce, přiloží ji k čelu, předstírá duševní soustředění a pak "přečte" smluvený text, který napsal jeho pomocník. Pomocníková obálka je na hromádce jako poslední. Pak požádá diváky, aby se autor textu přihlásil. Přihlásí se pomocník a správnost textu se potvrdí. Teprve když diváci slyšeli potvrzení, roztrhne kouzelník obálku, kterou drží na svém čele a zdánlivě pro kontrolu čte ještě jednou známý už text. Přitom se ovšem doví znění textu, který napsal první z nezasvěcených diváků. První roztrženou obálku, s jejímž obsahem se tak seznámil, odloží i s lístečkem na stůl tak, aby ji přihlízející neměli v dosahu. Tak přečte kouzelník postupně texty ve všech zalepených obálkách. K provedení tohoto efektního triku použijeme naprosto stejných lístků a obálek. Texty mají být krátké, delší texty by mohl kouzelník popřípadě zkomolit. Po předvedení celého experimentu můžeme dát všechny lístky i s obálkami divákům ke kontrole.

Kutíme

M Ě Š E C

Budeme potřebovat kruh z koženky, kůže či pevnější látky o průměru asi 11 cm. Na jeho protilehlé strany našijeme koženou či bavlněnou šňůrku, doprostřed položíme kousek vaty či podobného materiálu na vycpání, vytvarujeme malý, nabraný věleček a stejnou šňůrkou převážeme. Šňůrku na krk si předem proměříte, měla by být o něco delší, než stačí na přetežení přes hlavu.

Zaslala Kvapka
z Prešova

Letos v Havlíčkově Brodě oslavíme 75. výročí založení skautingu. Při té příležitosti chystáme odměny, almanach, pohlednice a příležitostně rozítko. Sousední Světlá nad Sázavou oslaví 70. výročí založení. Takže TAMTAM obohatíme mnoha různými materiály od nás z Vysočiny.

ROLF

Prastará hra švýcarských dětí se špičatými hůlkami

Říkají jí tady STÖCKLISPIEL a dá se hrát na každé měkké půdě, tedy v lese, na louce, na zahradě. Hraje ji 3 - 5 hráčů. Každý si uřízne půlmetrovou pevnou hůlku. Lehce pokřivená se hodí lépe než zcela rovná. Silnější konec seřizneme do ne příliš ostré špičky. Na slabším konci můžeme oloupnout a vyhladit rukojeť.

Vylosujeme pořadí. První hráč, Albert, se mohutně rozpřáhne (pozor, ať za ním nikdo nestojí!) a mrští hůlkou tak, aby se zapíchla do země. Druhý hráč, Bruno, se podobným mrštěním snaží Albertův klacek vyvrátit, přičemž hůlka se musí zatnout. Když se mu to nepodaří, přijde na řadu další hráč, pěkně popořadě dokolečka.

Když se to Brunovi podaří, získává právo hodů. Řekne nejprve nějaké číslo - třeba 15 - a hodí potom Albertovu hůlku co nejdále. Samozřejmě že ne do pole, obilí nebo do křoví.

Zatím co si pro něj Albert běží, zatíná Bruno nepřetržitě svoji tyčku do země a počítá nahlas, kolikrát se mu zapichne. Když dosáhne stanoveného počtu (15) před Albertovým návratem, dostává 15 bodů. Jestliže Albert doběhne dříve a zatne svoji hůlku, připadnou ty body jemu. Pak přichází na řadu další hráč.

Právo hodů můžeme získat i tehdy, když se některá z ležících hůlek pohne. Vlastní se musí přitom samozřejmě zapichnout.

Poutě Slovenských skautů

na sv. Jiří - patrona skautu celého světa

Kdybyste 24. dubna navštívili kteroukoliv zem na světě, všude najdete skautskou mládež někde na zelených lukách. Tento den sv. Jiří patří skautům a je to jejich první příležitost vyzkoušet si a ukázat na jarním sluníčku, co se přes zimu naučili. Proto tento den patří skautským hrám a soutěžím. Tak je to i u nás a v ostatních oddílech.

Letošní svátek sv. Jiří připadá na neděli. Po dohodě skautů naší západoslovenské oblasti chtěli bychom tento svátek oslavit společně už v sobotu s celodenním setkáním hrami a soutěžemi na lukách před rotundou sv. Jiří, která se nachází asi 5 km od obce Nitrianská Blatnica v lesnatém pohoří na úpatí Považského Inovce. Bude to setkání skautů a skautek z Piešťan, Topolčian, Chynoran, Božan, Nitry, Trnavy, Nového Mesta n. Váhom a Trenčína, i dalších, kteří přijdou dodatečně. Po celodenním zápolení v hrách a soutěžích bude večer táborový oheň za zpěvu a doprovodu kytar.

V neděli ráno o 9.00 hod. bude v kapli sv. Jiří sloužena druhá společná skautská mše po obnově skautingu. Bohoslužbu bude zpěvem doprovázet Sbor katolické mládeže z Trnavy. Mše sv. bude obětována na počest sv. Jiří a za všechny skauty, kteří v minulosti trpěli v pracovních táborech a za ty, kteří pro skauting položili svoje životy. Na tuto pouti jsou pozváni bratři a sestry z Moravy. Minulý rok se této skautské pouti zúčastnilo okolo třech tisíc skautů a věřících z celého okolí, snad také díky krásnému slunečnému počasí.

Pepča

Nové Mesto n. Váhom

Dostupné historické údaje :

Ranně románská rotunda sv. Jiří pochází z 9. až 10. stol. Adaptována byla v 11. stol. a v r. 1530, přestavba r. 1655. Původní zdivo jde do výšky 5 - 7 m. Spolu s kostelem v Kostolanoch pod Trábečom patří mezi nejstarší stavby na Slovensku. Vykopávky - stopy osídlení ze starší doby železné souvisí s opevněným hradištěm na nedalekém vrchu Mrhát (748 m n.m.). Slovanské osídlení od 9. 13. stol.

Pozvánka

Kondor, 1.odd. Junáka v litoměřicích zve 2 české skauty ze zahraničí na svůj letní tábor v "Zapomenutém lomu" od 18.7. do 5.8.94
Pobyt zdarma. Adresa v naší redakci.

Letní tábor

Na Poradní skále vůdců a činovníků Švýcarské oblasti byly dohodnuty podrobnosti :

STANOVÝ TÁBOR V Á L E N D A 94

se koná opět na našem romantickém tábořišti na Horním Rýnu
od soboty 16.července do soboty 6.srpna 1994.

Pozvali jsme na něj 2 družiny skautů z Boru u České Lípy. Jejichž vůdcové i tábor povedou za spolupráce s našimi vůdci ze Švýcar. Táborový poplatek pro zahraniční skauty je SFR 320.-. Pro obtížnost vysokohorských výletů není tábor vhodný pro vlčata a světlušky.

Kapacita omezena (28 táborníků). Proto pošlete připojenou přihlášku nejpozději do 15.května na adresu naší administrace.

TIP NA DÁREK :

Zaplatte svému skautujícímu vnukovi či synovci táborový poplatek. Prožije prázdniny v krásném prostředí. Cestování by bylo možné na kolektivní lístek borského oddílu z Prahy.

Přihláška

na letní stanový tábor VÁLENDA 1994

Jméno a příjmení : skautské :

Adresa : tel. :

Data narození : oddíl :

.....
podpis

.....
datum

.....
podpis rodičů
(odpadá u roverů)

Oldskautská

Text : Standa Hlinovský

Hudba : J.Vecík - Sam

Pochodem D e D A7 D G D A7

1. Oldskaut je v srdci mlád, nemyslí na léta, vzpomínka
na mládí stále v nás rozkvétá

2. Pojí nás lilie po mnoho dlouhých let,
skauting a přátelství děl chceme rozvíjet.
3. Tak jako za mládež sednem k táboráku -
večerem písně zní skautů-dospěláků.
4. I když se to mládí den za dnem vytrácí,
my stále zůstanem skautky a junáci.

Tuto písničku napsal náš bratr - oldskaut v prosinci minulého roku s tím, že Sam udělá melodii. Bohužel už si ji Standa s námi nezazpívá. premiéry se nedočkal. Ta se konala na oddílové schůzi OS klubu dne 4. února - 3 dny po jeho pohřbu.

Byl to mj. velmi nadaný a úspěšný malíř. I v Tamtamu byly některé jeho perokresby.

Standa odešel - vzpomínka zůstává ...

TAMTAM - ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V ZAHRAŇÍ

Vychází čtvrtletně ve Švýcarsku. Redakce: Old Kiwi (Jiří Čejka, Sonnenbergstr. 98, CH-8610 Uster, Schweiz).
Administrace: Verband der Tschechoslowakischen Pfadfinder in der Schweiz, Postfach 295, CH-8021 Zürich 1, Schweiz.
Odpovědný redaktor: Cookie (adresa administrace). Roční předplatné pouhých 14 sfr. Finanční podpory jsou velmi vítány. Bankovní spojení: Schweizerische Volksbank Morat, poštovní šekové konto 17-988 Fribourg pro BC 533 30.010771/0. Ve styku s redakcí přiložte zpáteční ofrankovanou obálku.

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA: 20.5.1994

KDO NEČETL TAMTAM - NEŽIL!

Reprint TAMTAMU v republice: Oldřich Němec, Finská 1, 101 00 Praha